

Вандея

Леонід Кисельов

Хай Париж вигукує ідеї,
Хай п'яніє від повстанчих мас —
Вже селянська лагідна Вандея
Ніж гострить і вдарить в слухний час.

Ой, дарма кричать вони зухвало,
Начебто бракує ліхтарів.
Буде крові їхньої замало,
І очей замало для круків.

Та червоні плями не вгасають,
Всмоктуються в землю, йдуть углиб.
І труйзіллям зрада виростає.
І гірким від неї буде хліб.

Поростуть бур'яном перелogi,
Висохнуть криниці і струмки...
Ми у світ покликані для того,
Щоб усе зробити навпаки.

З-під землі проступить кров гаряча,
Крук крукові очі поклює...
Я побачу, я іще побачу,
Як Вандея перша повстає.

1968